

Sygnatura akt III U 149/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 06-07-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Jadwiga Świącicka**

Protokolant: Stażysta Daria Guziołek

po rozpoznaniu w dniu 06-07-2016 r. w Koninie

sprawy **B. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania **B. P.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 20 stycznia 2016 r. znak: (...)

- I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy B. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od miesiąca, w którym został złożony wniosek tj. od 1 listopada 2015 r.
- II. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 360 zł - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.
- III. Nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie istnienia okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

III U 149/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 20 stycznia 2016r. znak: (...) odmówił B. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że nie udowodnił wymaganych ustawą 40 lat pracy. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca udowodnił łącznie 38 lat 5 miesięcy i 4 dni do dnia rozwiązania stosunku pracy łącznie. Nie uwzględniono bowiem do jego stażu pracy od 1 lipca 1977r. do 30 kwietnia 1978r. w gospodarstwie rolnym rodziców, gdyż brak jest dowodu opłacania przez nich składek na fundusz emerytalny rolników (uznano okres pracy od 14 maja 1973r. do 30 czerwca 1977r.). Nie uwzględniono także okresu pracy wnioskodawcy w (...) w S. od 2 maja 1978r. do 31 grudnia 1980r. ponieważ był członkiem Spółdzielni, a nie dostarczył zaświadczenia Rp-7 z podaną ilością dni jego pracy.

Odwołanie od decyzji złożył B. P. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie świadczenia przedemerytalnego, jego zdaniem spełnia wszystkie przesłanki do jego otrzymania. Wskazał, że dołączył do akt sprawy świadectwo pracy za okres zatrudnienia w (...) w S. oraz zaświadczenie potwierdzające okres jego pracy z informacją o wysokości

uzyskanych zarobków i dni pracy. Od wynagrodzenia były odprowadzane składki. Podał, że w tym okresie wykonywał pracę kierowcy ciągnika i kombajnisty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa sądowego według norm przepisanych wskazując, że w celu udowodnienia okresów pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej należało przedłożyć dokumentację dotyczącą ilości przepracowanych dni.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

B. P. urodził się (...)

W okresie od 14 maja 1973r. do 30 kwietnia pracował w gospodarstwie rolnym swoich rodziców J. i S. P. położonym w G. gm. W.. Na tą okoliczność wnioskodawca przedłożył zeznania świadków. Podał, że w tym czasie dojeżdżał do Zasadniczej Szkoły Rolniczej w (...) Filia w (...) ok. 10 km. Szkołę kończył w trybie wieczorowym (akta o świadczenie przedemerytalne).

W okresie od 2 maja 1978r. do 31 grudnia 1980r. był zatrudniony w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w (...). Na potwierdzenie tego okresu zatrudnienia wnioskodawca przedłożył zwykle świadectwo pracy oraz zaświadczenie z dnia 28 listopada 2003r. w którym potwierdzono zatrudnienie wnioskodawcy jako członka spółdzielni oraz jednocześnie podano informację, że w archiwum brak jest dokumentacji płacowej. Do ustalenia kapitału początkowego pozwany uwzględnił okres zatrudnienia wnioskodawcy w RSP w (...). (akta o kapitał początkowy).

W okresie od 1 stycznia 1981r. do 31 października 1989r. był zatrudniony w SKR w (...) na stanowisku traktorzysty.

W okresie od 1 listopada 1989r. do 4 kwietnia 1995r. zatrudniony był w Gospodarstwie Rolnym Skarbu Państwa (...)

(dowód akta o ustalenie kapitału początkowego)

W okresie od 20 października 1997r. do 30 kwietnia 1998r., od 21 października 1998r. do 30 kwietnia 1999r., od 14 października 1999r. do 30 kwietnia 2000r., od 16 października 2000r. do 10 maja 2001r. zatrudniony był jako palacz CO w Spółdzielni Mieszkaniowej w (...) w 1/2 etatu.

Od 5 kwietnia 1995r. do 15 kwietnia 2015r. wnioskodawca był zatrudniony w Gospodarstwie Rolnym(...) w (...) w pełnym wymiarze czasu pracy, a umowa o pracę rozwiązała się za wypowiedzeniem pracodawcy z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Z zaświadczenia Starosty (...) z dnia 9 listopada 2015r. wynika, że wnioskodawca w okresie od 14 kwietnia 2015r. do nadal jest zarejestrowany jako bezrobotny z prawem do zasiłku, w okresie pobierania zasiłku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (...)

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2015r. Urząd Gminy w (...) odmówił wydania zaświadczenia o opłacaniu przez wnioskodawcę składek ubezpieczeniowych FER przez rodziców wnioskodawcy (...) i (...), ze względu na brak dokumentów źródłowych.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2015r. pozwany odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego podnosząc, że wnioskodawca udowodnił 34 lata 3 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych na wymagane 40 lat, odmawiając zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 14 maja 1973r. do 30 kwietnia 1978r., ponieważ świadkowie są mało wiarygodni, byli zatrudnieni w zakładach pracy znacznie oddalonych od miejscowości, w której było położone gospodarstwo. Ponadto brak jest dowodu opłacenia przez rodziców wnioskodawcy składek od 1 lipca 1977r. do 30 kwietnia 1978r.

W dniu 7 stycznia 2016r. wnioskodawca złożył ponowny wniosek o świadczenie przedemerytalne i dołączył zeznania innych świadków potwierdzających jego pracę w gospodarstwie rolnym rodziców jak i kolejne zaświadczenie Starosty

(...) z dnia 5 stycznia 2016r. w którym potwierdzono, że wnioskodawca w okresie od 17 kwietnia 2015r. do nadal jest zarejestrowany jako bezrobotny z prawem do zasiłku, w okresie pobierania zasiłku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a także zaświadczenie RSP (...), w którym potwierdzono zatrudnienie wnioskodawcy jako członka spółdzielni oraz jednocześnie podano informację, że w archiwum brak jest dokumentacji płacowej.

Po rozpoznaniu tych dodatkowych dokumentów pozwany w zaskarżonej decyzji odmówił B. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że nie udowodnił wymaganych ustawą 40 lat pracy. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca udowodnił łącznie 38 lat 5 miesięcy i 4 dni do dnia rozwiązania stosunku pracy łącznie. Nie uwzględniono bowiem do jego stażu pracy od 1 lipca 1977r. do 30 kwietnia 1978r. w gospodarstwie rolnym rodziców, bowiem brak jest dowodu opłacania przez nich składek na fundusz emerytalny rolników (uznano okres pracy od 14 maja 1973r. do 30 czerwca 1977r.). Nie uwzględniono także okresu pracy wnioskodawcy w RSP w S. od 2 maja 1978r. do 31 grudnia 1980r. ponieważ był członkiem Spółdzielni, a nie dostarczył zaświadczenia Rp-7 z podaną ilością dni jego pracy.

(dowód: akta ZUS)

Do odwołania wnioskodawca załączył kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej wystawioną przez RSP S. 13 lipca 1978r., z potwierdzeniem zatrudnienia jako kierowcy ciągnika.

(dowód: kserokopia dokumentu k. 4)

Do pisma procesowego z dnia 4 marca 2016r. pełnomocnik odwołującego przedłożył dodatkowo kserokopię karty legitymacji ubezpieczeniowej z wykazanim zarobkiem wpisanym na k. 47, bez oznaczenia którego roku dotyczy i za jakie miesiące, wpisano przeciętny zarobek miesięczny.

(dowód: k.20)

Istniejąca RSP w S. dołączyła do akt świadectwo pracy wnioskodawcy - dołączone już wcześniej do akt o ustalenie kapitału początkowego, deklarację członkowską wnioskodawcy z 5 sierpnia 1977r. i zaświadczenie z dnia 28 listopada 2003r. dołączone już wcześniej przez wnioskodawcę. W piśmie przewodnim podano informację, że nie ma innych dokumentów.

(dowód: pismo z załącznikami k.44-47)

Na rozprawie w dniu 6 lipca 2016r. pełnomocnik odwołującego przedłożyła świadectwo pracy w warunkach szczególnych z dnia 22 czerwca 2016r. a okres zatrudnienia w RSP w S. podpisane przez obecnego Prezesa, w którym potwierdzono wykonywane przez wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych na stanowisku traktorzysty od 2 maja 1978r. do 31 grudnia 1980r. Nadto przedłożyła informację o przejściu wnioskodawcy z dniem 1 stycznia 1981r. do SKR w K. na mocy porozumienia między zakładami.

(dowód: dokumenty na k.62-63)

Z zeznań J. F. - głównej księgowej RSP, wynika, że wszyscy pracownicy RSP musieli przepracować co najmniej 8 godzin dziennie w reżimie właściwym dla pracowników. Przystąpienie do Spółdzielni nie miało wpływu na czas pracy. Wszystkie osoby były zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy. Również nie miało to wpływu na obliczanie wynagrodzenia. Wnioskodawca pracował jako kierowca ciągnika i kombajnista. Mogło się zdarzyć, że pracował w nadgodzinach, za które wypłacano dodatkowe wynagrodzenie.

Podobne zeznania złożyli świadkowie Z. K., K. P. i M. P.. Świadek Z. K. pracował dłużej niż wnioskodawca, w l. 1976-81 i otrzymał wykaz dniówek (akta emerytalne świadka Z. K.).

(dowód: zeznania świadków: protokół rozprawy z dnia 1 czerwca k.52-54 i z dnia 6 lipca 2016r. k. 64-66)

Podobnie zeznał wnioskodawca, akcentując, że w okresie zatrudnienia w RSP pracował w reżimie pracowniczym.

(dowód: zeznania wnioskodawcy k. 64-66)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, akt osobowych odwołującego oraz zeznań świadków Z. K., K. P., M. P. i J. F..

Niewątpliwie okres pracy wnioskodawcy w RSP w S. został potwierdzony zwykłym świadectwem pracy, niewątpliwie także wnioskodawca przystąpił do Spółdzielni w charakterze członka od 5 sierpnia 1977r. Sposób realizacji obowiązków pracowniczych i członkowskich wnioskodawcy opisali świadkowie. Wynika z nich, że czas pracy, również członków Spółdzielni realizowany był w reżimie właściwym dla pracowników, co najmniej po 8 godzin dziennie, w razie potrzeby w nadgodzinach.

Zeznania świadków i wnioskodawcy były spójne, zgodne i stanowcze. Sąd były one zgodne z dokumentami zgromadzonymi w aktach organu rentowego. Nie sprzeciwiały się im zasady doświadczenia życiowego.

Przedmiotem sporu było uprawnienie B. P. do świadczenia przedemerytalnego.

Zasady jego przyznawania określa ustawa z 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.2013.170.t.j.).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i **40 lat** dla mężczyzn.

W myśl ustępu 3 wskazanego przepisu, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3 pkt 3.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 tejże ustawy do wniosku (o świadczenie przedemerytalne) dołącza się dowody uzasadniające prawo do świadczenia przedemerytalnego, w tym decyzję o utracie prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub informację o upływie 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 2 ust. 3, a także dowody wymagane do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określone przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Za bezsporne uznał Sąd:

- zatrudnienie wnioskodawcy u ostatniego pracodawcy przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy;

- rozwiązanie stosunku pracy na skutek wypowiedzenia przez pracodawcę z przyczyn dotyczących zakładu pracy - w trybie ustawy z 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844) (k. 8 i 17 akt rentowych),

- zarejestrowanie wnioskodawcy jako osoby bezrobotnej.

- upływ 6-miesięcznego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, w którym wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych albo udziału w szkoleniu lub przygotowaniu zawodowym w miejscu pracy;

- złożenie zaświadczenia Starosty (...) w ciągu 30 dni od jego otrzymania (zaświadczenie 5 stycznia 2016r., wniosek z dnia 7 stycznia 2016r.)

Przedmiotem sporu w sprawie pozostawało ustalenie, czy wnioskodawca posiada co najmniej 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych i czy możliwe jest uwzględnienie do wymaganego stażu pracy okresów wykonywania pracy od 2 maja 1978r. do 31 grudnia 1980r. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) na stanowisku kierowcy ciągnika, kombajnisty oraz pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1977r. do 30 kwietnia 1978r.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu;

Warunki podlegania ubezpieczeniu społecznemu członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych należy odnieść do art. 1 w związku z art. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin.

Każdy członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej, który wykonywał pracę na jej rzecz, wykonywał pracę objętą obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Objęcie pracy członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ubezpieczeniem społecznym nie było zastrzeżone innymi warunkami, lecz jednocześnie samo podleganie obowiązkowi ubezpieczenia należy uznać za niewystarczające do zaliczenia okresu ubezpieczenia z tytułu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej do okresów składkowych. Wyznacznikiem pracy w spółdzielni nie był dzień pracy, ale szczególnie miernik nakładu pracy, którym była dniówka obrachunkowa (dniówka inwentarzowa, także złoty obrachunkowy), a czasem stawki wynagrodzenia za poszczególne roboty. Ogólna liczba dniówek uzyskanych w danym roku gospodarczym stanowiła podstawę do obliczenia wynagrodzenia członka za dany rok, płatnego zaliczkowo i wyrównywanego po sporządzeniu i zatwierdzeniu bilansu. Aktualny jest pogląd Sądu Najwyższego, że w stosunku do członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej istotne dla zaliczenia roku pracy do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania renty inwalidzkiej lub emerytury jest przepracowanie w tym roku wymaganej ilości dniówek obrachunkowych, a nie faktyczny okres pozostawania w ubezpieczeniu (por. wyroki Sądu Najwyższego II UR 7/79, II UKN 624/98, II UK 80/10).

Ten pogląd ani wskazane wyżej przepisy nie stanowią jednak o źródle wiedzy organu ustalającego prawo do świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, w szczególności nie wymienia się

dowodów, na których opierać ma się ustalenie przepracowania wymaganej liczby dniówek obrachunkowych. Czy ma to być wyłącznie wykaz dniówek, czy ten fakt może być wykazywany innymi dowodami.

W niniejszej sprawie wnioskodawca nie przedłożył wykazu przepracowanych dniówek.

Zasady dowodzenia tych faktów przez organy rentowe przewidziane zostały w wydanym na podstawie art. 123 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i obowiązujące w dacie wydania decyzji Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U.2011.237.1412) w § 22 ust. 2 przewiduje, że jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, zeznaniami świadków, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

W ocenie Sądu Najwyższego wyrażonej w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 maja 2012 r. II UK 255/11, przepis ten może być odpowiednio stosowany do okresów pracy członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Zatem nie jest możliwe pominięcie tak istotnej okoliczności, ze względu niemożność przedłożenia odpowiednich dokumentów, która została potwierdzona przez wnioskodawcę, przy pełnym udokumentowaniu wymiaru pracy świadczonej na rzecz spółdzielni. W takim przypadku treść zeznań świadków zastępuje dowód w postaci wykazu dniówek obrachunkowych.

W ocenie Sądu, na podstawie zeznań świadków, które mogły być dowodem także w postępowaniu sądowym, zostało niepodważalnie ustalone, że wnioskodawca w spornym okresie od dnia 2 maja 1978r. do 31 grudnia 1980r. (**2 lata 6 miesięcy i 29 dni**) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, po 8 godzin dziennie, świadczył pracę kierowcy ciągnika i traktorzysty na rzecz Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w S., a zakres jego obowiązków uzasadniał przyjęcie, że podlegał wówczas ubezpieczeniu na podstawie dekretu z 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135).

Doliczenie tego okresu ubezpieczenia powoduje, że możliwe jest ustalenie, że wnioskodawca wykazał ponad 40 letni okres składkowy, nieskładkowy i uzupełniający, spełniając ostatnią przesłankę niezbędną do wydania decyzji.

Na marginesie Sąd zauważa także, że nieuzasadnione jest stanowisko ZUS odmawiające wnioskodawcy zaliczenia pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1977r. do 30 kwietnia 1978r. tylko z tej przyczyny, że brak jest dowodu na opłacanie składek na FER przez jego rodziców. Przepis art. 10 ustawy o emeryturach i rentach nie wprowadza takiego warunku.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał odwołanie B. P. za zasadne.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że wnioskodawca jest uprawniony do przedmiotowego świadczenia wobec czego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od miesiąca w którym został złożony wniosek (art. 129 ustawy emerytalnej)

Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym po 1 stycznia 2016r. Sąd zasądził od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt II wyroku).

Mając na względzie treść przepisu art. 118 ust. 1 a ustawy emerytalnej

Sąd stwierdził brak podstaw do ustalenia odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (pkt. III wyroku).

Sąd uznał, że sformalizowany przebieg postępowania przed organem rentowym, jak również nieprecyzyjna treść świadectwa pracy nie pozwoliły aby na etapie przed organem rentowym uznać, że odwołujący rzeczywiście ma prawo do wnioskowanego świadczenia i konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego przed Sądem na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki do otrzymania świadczenia przedemerytalnego.